

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης για την επίσκεψη του Πάπα Λέοντος ΙΔ' και τα πενήντα δύο χρόνια από την εκλογή του σε Επίσκοπο

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)



Πενήντα δύο χρόνια από την εκλογή εις Επίσκοπον συμπλήρωσε την Πέμπτη (18/12) ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#). Ήταν 18 Δεκεμβρίου 1973, όταν η Αγία και Ιερά Σύνοδος του [Οικουμενικού Πατριαρχείου](#) εξέλεγε τον 33χρονο Αρχιμανδρίτη Βαρθολομαίο Αρχοντώνη σε Μητροπολίτη Φιλαδελφείας με την χειροτονία του να γίνεται ανήμερα τα Χριστούγεννα του ιδίου έτους από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο.

Την Πέμπτη, 18 Δεκεμβρίου 2025, ανήμερα της 52ης επετείου, ο Παναγιώτατος

χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Σαρμασικίου, όπου και το ιστορικό Αγίασμα του τιμωμένου κατά την ημέρα αυτή Αγίου Μεγαλομάρτυρος Σεβαστιανού.

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την χαρά και την συγκίνησή του που επισκέφθηκε και εφέτος την Κοινότητα Σαρμασικίου, “παράδοσιν την οποίαν καθιερώσαμε εις την αρχήν της ταπεινής μας Πατριαρχείας, ως έκφρασιν δοξολογίας και ευγνωμοσύνης προς τον Δωρεοδότην Θεόν διά την χάριτι θεία εκλογήν μας κατά την ημέραν αυτήν το έτος 1973 εις Μητροπολίτην Φιλαδελφείας”.



Και ο Οικουμενικός Πατριάρχης συνέχισε:

“Κάθε χρόνο τέτοια ημέρα ανατρέχει η σκέψις μας και βιώνει εκ νέου τις στιγμές εκείνες. Πιστεύομεν ότι ο κάθε άνθρωπος αφήνει κάτι από τον εαυτόν του, κάτι από την καρδιά του, εκεί όπου εκλήθη κάποτε να προσφέρει τις υπηρεσίες του διακονών την Εκκλησίαν, την κοινωνίαν, τον άνθρωπον. Και αυτό το κάτι μετουσιώνεται αργότερα εις νοσταλγίαν, εις ανάμνησιν, εις πνευματικόν δεσμόν διαρκή και ακατάλυτον, ο οποίος χαρίζει γλυκύτητα εις την ζωήν. Όλα αυτά υπάρχουν κατά μείζονα λόγον, όταν οι σχέσεις των ανθρώπων και των θεσμών είναι έντιμοι, ευθείαι, ειλικρινείς, καθαραί. Τότε παγιούνται η αμοιβαία εκτίμησις και εμπιστοσύνη και υπηρετείται, πλέον καρποφόρως και αποδοτικώς, το ιδεώδες

ή ο θεσμός που τα πρόσωπα διακονούν.

Αυτή ακριβώς ήταν η σχέση την οποίαν οικοδόμησε η ημετέρα Μετριοτής με τον αοίδιμον Προκάτοχόν μας Οικουμενικόν Πατριάρχην Δημήτριον, όταν μας εκάλεσεν, ως νέον Αρχιμανδρίτην, να αναλάβωμεν τον Ιούλιον του 1972 την διεύθυνσιν του τότε νεοσυστάτου Ιδιαιτέρου Πατριαρχικού Γραφείου. Αυτήν ακριβώς την σχέσιν ανενεώσαμεν από κοινού εν Συνόδω την 18ην Δεκεμβρίου 1973, όταν ο Πατριάρχης Δημήτριος κατά το λεγόμενον «Μικρόν Μήνυμα», μαζί με την αναγγελίαν της εκλογής μας εις Μητροπολίτου Φιλαδελφείας, εξέφρασε την βαθείαν πεποίθησίν του ότι «θα τιμήσωμεν εν παντί την τιμήσασαν ημάς Εκκλησίαν και ότι μετά μείζονος υπευθυνότητος, ζήλου και εργατικότητος, θα διακονήσωμεν τη Μητρί Εκκλησία, εν ταπεινώσει πάντοτε και πιστότητι και υπακοή προς αυτήν, τα της δόξης αυτής λογιζόμενοι, εις δόξαν Θεού».

Διό και η ημετέρα απάντησις, εις την αντιφώνησίν μας, κατά την ημέραν της εις επίσκοπον χειροτονίας μας, τα Χριστούγεννα του 1973, ήταν: «Δίδωμι τη Εκκλησία, κατά την ιεράν ταύτην στιγμήν, την υπόσχεσιν ότι και υπό την νέαν ιδιότητά μου θέλω εργασθῆ, δι' όλων των ταπεινών μου δυνάμεων μετά περισσοτέρου ή σήμερον ζήλου και μετά της αυτής πιστότητος και αφοσιώσεως, διά την δόξαν αυτής εις δόξαν Θεού και διά την σωτηρίαν ψυχών». Και συνεχίσαμε: «Υπόσχομαι ενώπιον Υμών, Παναγιώτατε, να αγαπώ και να τιμώ και να σέβωμαι ως εικόνα του Θεού και να διακονώ μετά χαράς και προθυμίας τον άνθρωπον, και εν ανάγκη να θυσιάζωμαι υπέρ αυτού. Άλλωστε, η Φιλαδέλφεια θα μοι υπομιμνήσκη ακαταπαύστως ότι οφείλω να φιλώ τους αδελφούς μου».

52 έτη αργότερα, η ίδια αυτή υπόσχεσις εξακολουθεί να συγκλονίζει την ψυχήν μας και να αποτελή την κατευθυντήριον αρχήν κάθε αποφάσεώς μας και εν γένει της ποιμαντορίας μας. Αυτή η υπόσχεσις μας εκράτησε και μας εκράτυεν εις το Σεπτόν Κέντρον της Ορθοδοξίας όλα αυτά τα έτη. Και όταν ήλθον δυσχείμεροι καιροί, πάλιν εις την υπόσχεσιν αυτήν, εις την ακλόνητον πίστιν μας προς τον Θεόν, εύρομεν καταφύγιον και στήριγμα και από αυτήν αντλήσαμεν υπομονήν και ενεδυναμώθημεν. Όντως, «μεγάλα τα της πίστεως κατορθώματα». Με αυτήν την πίστιν ως εφόδιον, ακόμη και όταν ευρισκώμεθα εν τω πυρί της φλογός ή εις το απειλητικόν ψύχος των στεππών του Βορρά, αισθανόμεθα ως επί ύδατος αναπαύσεως!

Αγνοούντες τους ποικίλους σταυρούς, τους πόνους και τας θλίψεις της καθημερινής ζωής, πορευόμεθα την οδόν του πεπρωμένου μας, μη λησμονούντες ότι άνευ Σταυρού δεν υπάρχει Ανάστασις. Διά του Σταυρού η σωτηρία του ανθρώπου. Διά του Σταυρού η ζωή, η δύναμις, η αρετή. Διά του Σταυρού η Ανάστασις του Χριστού και η ανάστασις του ανθρώπου. Διά του Σταυρού η μαρτυρία και το μαρτύριον. Αυτό είναι το χρέος μας. Τα περαιτέρω ευρίσκονται στα χέρια του Θεού, ο Οποίος και γράφει την ιστορίαν δι' ημών των ανθρώπων,

και ο Οποίος δεν θα μας αφήση να πειρασθώμεν πέραν από όσον αντέχομεν.”



Αναφερόμενος στην πρόσφατη επίσημη επίσκεψη του Αγιωτάτου Πάπα Ρώμης Λέοντος ΙΔ' στο Οικουμενικό Πατριαρχείο ο Πατριάρχης είπε:

“Η Παπική επίσκεψις είλκυσε το παγκόσμιον ενδιαφέρον και όλοι ωμίλησαν και έγραψαν δι’ αυτήν. Η δική μας παρουσία ενταύθα είναι μία απλή και συνήθης επίσκεψις ποιμένος προς το ποίμνιόν του, η οποία δεν παρουσιάζει τίποτε το εξαιρετικόν. Και επομένως ουδεμία φαινομενικώς ομοιότης υπάρχει και ουδεμία σύγκρισις μπορεί να γίνη μεταξύ των δύο αυτών επισκέψεων. Όμως, όχι. Υπάρχει ομοιότης μεταξύ των και αυτή είναι το κίνητρον αμφοτέρων.

Ο Πάπας ολίγας ημέρας προ της αναχωρήσεώς του εκ Ρώμης διά την Τουρκίαν ανέφερε, και το επανέλαβε κατά την αντιφώνησίν του εις τον Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν ανήμερα της Θρονικής ημών Εορτής του Αγίου Ανδρέου, ότι εφ’ όσον ο χριστιανικός κόσμος παραμένει διηρημένος, μειώνεται η αξιοπιστία του Ευαγγελίου και ατονεί το έργον και η αποστολή της Εκκλησίας εις τον κόσμον. Ήλθε, λοιπόν, ο Πάπας Λέων προς ημάς διά να συμπνευματισθώμεν και να ενισχύσωμεν από κοινού τον θεολογικόν διάλογον των αδελφών Εκκλησιών μας. Ήλθε διά να οικοδομήσωμεν την Χριστιανικήν ενότητα, να συμβάλωμεν εις την πλέον αποτελεσματικήν άσκησιν του ποιμαντορικού και ιεραποστολικού έργου της Εκκλησίας προς τον ανήσυχον σύγχρονον κόσμον.

Είχε, λοιπόν, και μίαν ποιμαντικήν διάστασιν, η Παπική αυτή επίσκεψις προς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον. Όπως, κατ’ αντιστοιχίαν, είναι καθαρώς ποιμαντορική και η ιδική μας σημερινή επίσκεψις προς υμάς εδώ, τέκνα εν Κυρίω.

Το χρέος μας ως ποιμένων της Εκκλησίας είναι να ευαγγελιζώμεθα το Ευαγγέλιον του Χριστού και την εξ αυτού πηγάζουσαν αγάπην και ειρήνην προς κάθε κατεύθυνσιν, προς τους εγγύς και τους μακράν.

Με αυτές τας επικαίρους σκέψεις ηθελήσαμεν να χαιρετίσωμεν πατρικώς την σημερινήν σύναξίν μας εν τω ονόματι του Κυρίου. Οι ευχαριστιακές συνάξεις μας κατά τας Πατριαρχικάς χοροστασίας εις διαφόρους Κοινότητας της καθ' ημάς Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής ενισχύουν την πίστιν πάντων ημών των συμπροσευχομένων και αποτελούν αφορμήν χαράς και εγκαυχήσεως δι' ημάς προσωπικώς επί τη παρεχόμενη εις ημάς εκάστοτε ευκαιρία επικοινωνίας με το προσφιλέστατον ενταύθα ποίμνιόν μας."



Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Αλικαρνασσοῦ κ. Αδριανό, Επόπτη της Περιφέρειας Φαναρίου-Κερατίου Κόλπου, αλλά και προς τον εφημέριο και την Εκκλησιαστική Επιτροπή της Κοινότητας για το επιτελούμενο έργο.



Καλωσόρισε δε εγκαρδίως τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύμης κ. Χρυσόστομο και τον προσφάτως χειροτονηθέντα βοηθό του Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ροδοστόλου κ. Αντώνιο, “εις τον οποίον ευχόμεθα θεοτερπή και καλλίκαρπον αρχιερατικήν διακονίαν προς ενίσχυσιν και επιστηριγμόν του ποιμαντικού έργου της ακριτικής αυτής Επαρχίας της Μητρός Εκκλησίας”, καθώς και την αντιπροσωπεία της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω, υπό τον Ηγούμενο αυτής Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. Μάξιμο, “ο οποίος έρχεται ανελλιπώς κάθε χρόνο τέτοιες χρονιάρες ημέρες διά να λάβη την ευχήν της Μητρός Εκκλησίας διά το νέον έτος και μας δίνει πολλή χαρά!”



Προηγουμένως, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αλικαρνασσού υποδέχθηκε τον Παναγιώτατο με θερμούς λόγους.



Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης επισκέφθηκε το Γηροκομείο του Βαλουκλή.



Ο Παναγιώτατος ενημερώθηκε από τον κ. Κωνσταντίνο Ιωαννίδη, Πρόεδρο της Εφορείας του Νοσηλευτικού Ιδρύματος, για την ολοκλήρωση των έργων αποκατάστασης του κτηρίου, το οποίο καταστράφηκε από πυρκαγιά, τον Αύγουστο του 2022.

















ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
ΒΑΛΟΥΚΛΗ



(Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου)